

TRĂM NĂM TÌNH CŨ LÀ KHÔNG HẬN

(Nhật Ký TTBG) (Bài 19)

*Ôi ! Lòng ta sao buồn khôn nguôi
Niềm u uất trôi theo tháng ngày buông xuôi
Há vì cơm áo chẳng no lành
Há vì đời không ai mắt xanh ?...*
(Thơ Vũ Hoàng Chương)

***/ Sài Gòn, tháng 10/1971**

Thật lâu rồi chẳng ghi gì vào nhật ký. Đọc sách nhiều. Hình ảnh Sơn trở thành nhòa nhạt theo những giòng chữ im lìm trước mặt. Đôi lúc nhìn người *facteur* đi qua nhà, có nghe xôn xao tâm hồn theo một cánh thư xa biên biệt... Nhưng các tình cảm ấy cũng lụi tàn mông lung trong trong ký ức.

Tuần lễ đầu tháng 10/1971, tham dự trại hè Vũng Tàu với đoàn văn nghệ sinh viên do Tôn Thất Lập & Trần Long Ẩn tổ chức. Tại đây, sự lưu ý đặc biệt của Ẩn dành cho đã tạo nên một mối ganh tị không nhỏ trong đám sinh viên nữ.

Thật là chán ngán! Không ai trong đoàn hiểu được rằng trái tim tôi đã không còn chỗ cho một tình cảm (dù dịu dàng như của Ẩn). Nỗi u hoài ngày càng bám chặt để khiến tôi thấy quen thuộc với “nó” nhiều hơn là muốn chấp nhận một kẻ lạ bước vào đời mình. Tôi không có quyền làm gì

khác hơn là tự hủy diệt đi hết mọi hứa hẹn yêu đương vì lòng thương cho đứa con bé nhỏ. Và như thế là từ đây dừng lại tất cả mơ ước cá nhân nếu không muốn bị tranh co bởi hai thứ tình: “tình *cho con*” và “tình *cho chính lòng tôi*.”

Một tuần lễ ở Vũng Tàu, tôi thường một mình lang thang trên bãi. Điều này khiến Ân không vui, và đôi lần thật nhẹ, anh có ý trách tôi không muốn hòa hợp với tập thể. Trước anh, luôn luôn tôi chỉ mỉm cười với không một lời biện hộ. Từ rất nhiều đoàn viên, tôi biết anh được nhiều cô ưa thích. Vậy mà sao chẳng điều gì nơi anh có thể khiến tôi thật sự lưu tâm.

Trong những bước dài trên bãi, ngắm về hai chữ Định Mệnh, bỗng kinh ngạc nhận ra một điều thật quan trọng:

"Sự quyết định tan vỡ ngày nay là do ở tôi trên hết. Còn Sơn với những thất vọng tạo ra chỉ là những nguyên nhân thứ yếu. Tự tôi bỏ Sơn chứ không phải rằng Sơn muốn giữa chúng tôi có một chia tay thật sự. Tôi bỏ anh vì không thể bỏ được tình yêu dành muôn đời cho nỗi cô đơn."

[]

(Tiếp bài 20)

[]